

ВИРУШАЛИ В ПОХІД...

Нині з різних джерел ми дізнаємося про все нові факти з історії Великої Вітчизняної війни. Кожен автор осмислює їх зі своїх позицій, по-своєму розставляє акценти при висвітленні тих чи інших подій. Та все ж попри всі ідеологічні нашарування, суб'єктивізм і упередженість, єдиним і незаперечним залишається одне: Велика Вітчизняна — це велика трагедія нашого народу, це невимовне горе і непоправні втрати, які й до цього часу пекучим болем відзиваються в серцях наших людей.

Не минула ця гірка чаша воєнного лихоліття і наш поліський район. Спалені села, невинні жертви... Це одне підтвердження цьому — сторінки з щоденника Героя Радянського Союзу комісара Сумських партизанських загонів з'єднання двічі Героя Радянського Союзу С. А. Ковпака Руднева Семена Васильовича, надруковані в номерах газети «Независимость» за 28 серпня і 2 вересня. Пропонуємо їх нашим читачам.

13 червня 1943 року. Вночі прибули в район Контотопа і Будок Войтківських. Тут у нас відбувалися жорстокі бої з німцями у грудні 1942 року. Як і Глушкевичі, так і Будки Войтківські були спалені дотла. В цих Будках населення було виключно польське, із 670 чоловік залишилося в живих лише 22 та й ті всі поранені. Вони розповіли, що коли німці зайшли в Будки, зігнали все населення в школу, зачинили і відкрили кулеметний і автоматний вогонь по школі та закидали її гранатами, а потім підпалили. Все населення Будок згоріло. Залишилися в живих 22 чоловіки, котрі також були в школі, але легко поранені і завалені трупами. Після того як німці пішли, вони вилізли і втекли. Невже людство і історія простять ці злочинства фашистським звірам? Населення навколишніх сіл живе в лісах, а спалені Копище, Войткевичі, Приболовичі, Бухча, Тонеж та ще ряд сіл.

цію Мельник, простіше, не операцію, а пограбування, забрали в населення не тільки худобу, а й речі, що носити. Населення і наші бійці обурені. Дорога поки що добра, люди й коні йдуть бадьоро. Залізниця близько, мінери і заслони швидко рухаються в напрямку залізничного переїзду. О 24 годині ГПЗ досягло залізниці, швидко були розібрані завали, дотяні загорожі і залізничну рельсу, що була поставлена поперек дороги. Колона без зупинки рухається через залізницю Сарни—Овруч — дивно, без єдиного пострілу. О 24 годині 50 хвилин вся частина без перешкод форсувала дорогу. Через годину на залізниці відкрилася рушнично-кулеметна стрілянина, виявилось, на наших мінерів наскочила група фашистів, обстріляла їх і вбила одного бійця 9-ї роти Чебакова. Націоналістичне село Дерть пройшли без жертв, хоча стрілянина була по тих, хто втік.

із Москви Вершигора, погань, не побував у моїй сім'ї.

14 червня 1943 року. О 18-ій годині із району Конотопа вирушили по маршруту Войткевичі, Купель, Лібіхово, Бяловіж. Весь шлях протяжністю до 40 кілометрів. Від місця стоянки до Войткевичів в голові колони йшов я. Дорога хороша, в середньому проходили 1 кілометр за 12 хвилин. Бійці згадують бої у грудні 1942 року на цій дорозі між Будками і Войткевичами. Войткевичі майже повністю спалені, та населення стоїть на зарослій бур'янами вулиці, зустрічає і проводжає бійців. По всьому шляху чудові хлібні поля — не тільки озимі, а й ярі і городні культури. В Купелі населення польське, при проїзді частини всі стоять на вулиці. В цьому районі стоїть польський п/з Сатановського і Мельника. В селах, що ми проходили, бійці роздавали літературу. Йдемо вже по Україні, та хліба бійці ще не їдять, харчуються поки що м'ясом та картоплею, та все ж настрої хороші. На день зупинилися в лісі поблизу села Бяловіж.

15 червня 1943 року. Сьогодні виступили у 18 годин. До села Сновидовичі підійшли о 21 годині. З розповідей наших розвідників, сьогодні вночі в Сновидовичах проводив опера-

кілометрів. Люди і коні витримали добре, хоча й дуже стомилися. Весь район насичений націоналістами. На відпочинок розташувалися на хуторі Замостя. Випадковим пострілом вбитий розвідник Шимлевський, хороший хлопець.

16 червня 1943 року. Нарешті ми потрапили в райони дії так званих «бульбівців». Це різновидність українських націоналістів, котрі борються проти німців і партизанів. Тут же, у цих районах, знаходяться бандерівці, також націоналісти, котрі борються проти німців, бульбівців і партизанів. Багато цих банд добре озброєні, є навіть артилерія і танки. Всі ці націоналістичні угруповання громлять та поголівно знищують польське населення. У зв'язку з чим поляки втікають до німців, а останні формують із них поліцію проти націоналістів і партизан. Німці мистецьки розпалюють національну ворожнечу з однією метою — утриматися, чого б це не коштувало. В цих умовах пильність повинна бути надзвичайно підвищена. За останній час все частіше і частіше стали надходити сигнали про те, що німці готуються застосувати О. В. Йде тренування гарнізонів і т. д.

Весь день, а особливо ніч, йшов дощ. Все залито, доріг немає, а рухатися потрібно...